

קטע מהגן של פינצי-קונטיני

אביו של המספר, בדברו אל בנו על משפחת פינצי-קונטיני, נזכר:

את הסכומים האמיתיים הם מעדיפים לבזבז על הבלים אריסטוקרטים: כמו בשנת '33, כאשר כדי למצוא היכל¹ ופרוכת ראויים לבית הכנסת האישי שלהם (חפצים ספרדיים אותנטיים, למען השם, חלילה לא פורטוגליים, או קטלניים או פרובנסליים, אלא ספרדיים, ובמידות נאותות!) נסעו במכונית, ובמשאית "קרנרה" נוסעת מאחור, אל קרסקו שבמחוז קוניאו, לא פחות, כפר שעד 1910 בערך היתה בו קהילה קטנה, שבינתיים נכחדה, ורק בית העלמין ממשיך לשמש כמה משפחות מטורינו שמוצאן מהמקום, דֶבֶנְדֵי, מִזְמִיליאנו, טֶרְצִיני וכדומה, שממשיכות לקבור בו את מתיהן.

¹ארון הקודש

ג'ורג'ו בסאני, הגן של פינצי-קונטיני, תרגמה מאיטלקית דליה עמית, הוצאת עם עובד, 2009, תל אביב, עמוד 65.